

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 392
din 22.10.2012**

Dosar nr.: 404/2012

Petiția nr.: 4474/17.09.2012

Petent: G E

Reclamat: -

Obiect: petentul consideră că Legea Educației Naționale nr. 1/2011 introduce o discriminare între conducătorii de doctorat, în opoziție cu Legea nr. 128/1997

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. G E

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul semnalează Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării faptul că este profesor universitar, iar Legea Educației Naționale nr. 1/2011 conține dispoziții ce instituie o situație discriminatorie între conducătorii de doctorat în sensul că pentru doctoranzii pe care îi are în coordonare înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 1/2011 nu are nevoie de cotutelă, în timp ce pentru doctorandul pe care îl are în coordonare după intrarea în vigoare a legii menționate i s-a instituit o cotutelă.

III. Procedura de citare

3.1. Prin adresa nr. 4474/24.09.2012 a fost invocată, din oficiu, *exceptia de necompetență materială* a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării față de aspectele sesizate de către petent.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1. Petentul arată că este profesor universitar, a beneficiat de prevederile Legii nr. 128/1997 și a continuat activitatea ca profesor titular până la 1 septembrie 2010, devenind pensionar la vârsta de 68 de ani. Petentul precizează că la data pensionării, în calitate de profesor conducător

de doctorat a avut doctoranzi, dintre care unii sunt încă în derularea stagiului de doctorat.

4.2. La sesiunea de admitere la doctorat din septembrie 2011, neîmplinind încă vârsta de 70 de ani și având potrivit Legii nr. 1/2011 dreptul de a conduce doctorate, petentul a luat în coordonare un doctorand.

4.3. Discriminarea pe care petentul o invocă rezultă din următoarea situație și anume pentru doctoranzii pe care îi are în coordonare înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 1/2011 nu are nevoie de cotutelă, în timp ce pentru doctorandul pe care îl are în coordonare după intrarea în vigoare a legii menționate i s-a instituit o cotutelă.

4.4. Deoarece nu a fost supus unui examen medical care să fi constatat că ar avea eventual probleme de sănătate care să justifice instituirea unei cotutele petentul consideră că măsura instituită de Legea nr. 1/2011 nu este adecvată. Petentul arată că la Universitatea din București unde activează în calitate de profesor coordonator de doctorat mai mult de 70% din coordonatorii de doctorat sunt pensionari, mulți depășind chiar și vârsta de 70 de ani.

4.5. Petentul menționează că urmare intrării în vigoare a Legii nr. 1/2011 există 3 situații și anume:

- coordonatori de doctorat care la data intrării în vigoare a Legii nr. 1/2011 au continuat să fie titulari și după vârsta de 65 de ani conform Legii nr. 128/1997, așa cum este și cazul său, și care aveau doctorate în derulare, pentru care Legea nr. 1/2011 prevede că pot fi derulate până la împlinirea vârstei de 70 de ani, fără a menționa instituirea unei cotutele;
- coordonatori de doctorat care la data intrării în vigoare a Legii nr. 1/2011, neîmplinind încă vârsta de 70 de ani, au dreptul de a conduce doctorate, dar pentru care legea prevede instituirea unei cotutele;
- coordonatori de doctorat care la data intrării în vigoare a Legii nr. 1/2011 depășiseră vârsta de 70 de ani și au încă în coordonare doctorate începute înainte de intrarea în vigoare a respectivei legi și pentru care legea nu prevede nimic, dacă este nevoie sau nu de cotutelă.

4.6. Petentul concluzionează că prin Legea nr. 1/2011 a fost introdusă o discriminare între diferitele categorii de profesori coordonatori de doctorat.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Petentul sesizează faptul că Legea Educației Naționale nr. 1/2011 introduce o discriminare între conducătorii de doctorat, în opoziție cu Legea nr. 128/1997.

5.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, urmare analizării obiectului petiției, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură acesta este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

5.3. În speță, în exercitarea competențelor sale Colegiul director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentului, în contradicție cu principiul nediscriminării.

5.4. Colegiul director ia act de faptul că a fost invocată, din oficiu, excepția de necompetență materială a Consiliului față de aspectele sesizate.

5.5. În raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare. Corelativ obiectului petiției și raportat la discriminarea instituită, în opinia petentului, prin prevederile cuprinse în Legea Educației Naționale nr. 1/2011 trebuie ținut cont de faptul că, în jurisprudența sa, Colegiul director a statuat că nu analizează modul de stabilire sui generis, prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României revine Curții Constituționale.

5.6. Referitor la obiectul petiției dedus soluționării Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, este indubitabil că potențiala faptă de discriminare invocată de petent este de facto echivalentă unei probleme de constituționalitate. Susținerile petentului sunt strâns legate de critica legiuitorului sub aspectul soluției legislative alese.

5.7. În nici un caz, în speță, răspunderea legiuitorului nu poate fi apreciată de către Colegiul director deoarece Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării își exercită atribuțiile strict sub aspectul investigării, constatării și sancționării acelor fapte considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și care atrag răspunderea contravențională. Or, discriminarea în cazul semnalat nu își are izvorul într-un fapt volitiv sau omisiv al unei persoane (fizice sau juridice, publice/private) cât, prezumtiv, în caracterul prevederilor actului normativ invocat. Însă opțiunea legiuitorului și examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor precum și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

5.8. De altfel, Curtea Constituțională, prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea Consiliului de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.9. Or, având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale;
2. clasarea dosarului;
3. o copie a hotărârii se va transmite petentului.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc – Membru

Bertzi Theodora – Membru

Jura Cristian – Membru

Lazăr Maria – Membru

Stanciu Claudia Sorina – Membru

Vasile Alexandru Vasile – Membru

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.